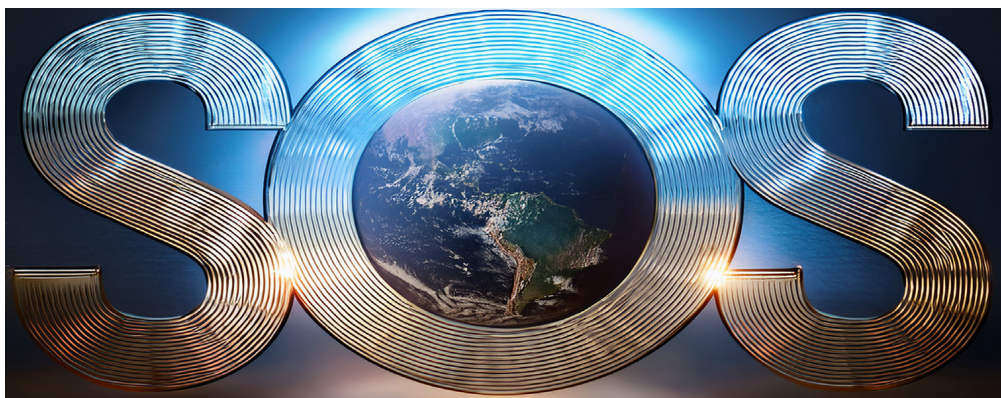

FII PREGĂTIT

În ce direcție se îndreaptă lumea?

• Războiul și conflictele se intensifică, amenințând cu distrugerea în masă. Oamenii trăiesc în condiții de insecuritate și pericol, în timp ce violența și răutatea se răspândesc tot mai mult în întreaga lume.

• Aproximativ 700 de milioane de oameni se confruntă cu foamea în fiecare zi. Chiar și în țările dezvoltate, nivelul de trai a scăzut simțitor, pe măsură ce oamenii se luptă cu lipsa unui cămin stabil și scumpiri. Înmulțirea dezastrelor naturale și a celor create de om amenință singurul mediu în care putem trăi.

• Instabilitatea sistemului economic global, resimțită în SUA, Marea Britanie,

Uniunea Europeană, Rusia și China, creează provocări semnificative. Datoriile neplătite constituie o amenințare atât pentru state, cât și pentru cetățeni, iar semnalele unui posibil colaps economic devin din ce în ce mai alarmante.

Cuprins:

- Fii pregătit. În ce direcție se îndreaptă lumea?
- SUA: Epoca de aur sau căderea Babilonului?
- Infracțiunea
- Semnele Vremurilor
- Cuvânt de încheiere

- Tehnologia, inclusiv telefoanele mobile, computerele, internetul, inteligența artificială și identitatea digitală, devine din ce în ce mai influentă în viețile noastre, iar controlul exercitat de tehnocrați reprezintă o amenințare serioasă la adresa libertății individuale.

- Renunțarea la valorile morale și la credința în Dumnezeu îi conduce pe mulți oameni către o stare de disperare, lăsându-i fără speranță și fără un sens clar în viață.

Toate aceste evenimente pot provoca o profundă îngrijorare, ceea ce ne conduce firesc la întrebarea: „În ce direcție se îndreaptă omenirea?”

Răspunsul se află în paginile Bibliei, care ne oferă o descriere detaliată a semnelor ce prefăteză a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos pe acest pământ.

Isus ne-a îndemnat să ne pregătim pentru întoarcerea Sa, subliniind importanța recunoașterii semnelor pe care le-a menționat, semne care sunt evidente în prezent. În învățăturile Sale, El ne-a transmis:

„De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți” (Matei 24.44).

Ucenicii L-au întrebat:

„Care va fi semnul venirii tale și al sfârșitului veacului?” (Matei 24.3).

El a explicat o serie de semne prevestitoare, începând cu cele generale, cum ar fi agitația globală, înșelăciunea și profeții mincinoși care îndepărtează oamenii de adevăr. Războaiele, conflictele, foametea, pandemiile și cutremurele sunt, de asemenea, parte din acest peisaj alarmant. Creștinii se vor confrunta cu persecuții, iar societatea va fi marcată de fărădelege, ca pe vremea lui Noe, înainte de Marele

Potop, caracterizată prin agresivitate extremă și răutate. În pofida acestor dificultăți, mesajul Evangheliei va ajunge la toată lumea. În Evanghelia după Matei, această perioadă este descrisă ca „începutul durerilor” (Matei 24.4-14).

În prezent, ne aflăm într-o etapă denumită „începutul durerilor”, care va evolua în ceea ce este cunoscut drept Necazul Cel Mare. Această perioadă va aduce provocări și suferințe fără precedent în istoria omenirii. Scriptura avertizează că, în absența intervenției divine, umanitatea ar fi în pericolul distrugerii totale. Profeții evrei, precum Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel, Ioel și Zaharia, au oferit descrieri detaliate ale acestei perioade tumultuoase. Conform profețiilor din cărțile lui Daniel și Apocalipsa, Necazul Cel Mare va dura șapte ani, împărțit în două segmente de câte trei ani și jumătate, ultima parte fiind deosebit de grea. Deși nu am ajuns încă în această fază, vedem că evenimentele globale actuale se îndreaptă în această direcție.

Necazul se va încheia cu un eveniment unic în istoria umanității, cunoscut sub numele de **Ziua Domnului** în Vechiul Testament și **a doua venire a lui Isus Hristos** în Noul Testament.

A doua venire a Domnului Isus va fi complet diferită față de prima, când Domnul a venit în umilință, ca *rob al durerii*, potrivit cu Isaia 53. La prima sa venire, Isus a împlinit profețiile biblice, oferindu-și viața ca jertfă pentru păcatele umanității și înviind din morți pentru a aduce iertare și viață veșnică celor care se întorc la El cu pocăință și credință. În contrast, la a doua venire, Isus se va arăta în toată slava și măreția Sa, judecând lumea cu dreptate, prin puterea divină, și conducând Împărăția Mesianică, un loc unde vor domni pacea și dreptatea,

potrivit profețiilor din Scripturile ebraice, inclusiv cele din Isaia 2 și 11.

Isus a descris ce se va întâmpla în momentul celei de-a doua Sale veniri pe pământ cu aceste cuvinte: ***Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.*** (Matei 24:29-31)

Acest eveniment va aduce judecata asupra lumii răzvrătite împotriva lui Dumnezeu:

Împărații pământului, domnitorii, căpitaniii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?” (Apocalipsa 6:12-17)

Lumea sub puterea celui rău

A Doua Venire va aduce, de asemenea, o încheiere a domniei răului în lume. Conform Bibliei, sistemul mondial actual se află sub puterea diavolului. Locul de protecție de această putere se găsește într-o relație personală și directă cu Domnul:

Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău. Știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere să cunoaștem pe Cel ce este adevărat. Și noi suntem în Cel ce

este adevărat, adică în Isus Hristos, Fiul Lui. El este Dumnezeu adevărat și viața veșnică. Copilașilor, păziți-vă de idoli. Amin. (1 Ioan 5:19-21)

Chiar înainte de a merge la cruce, Isus a spus: ***Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară. Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.*** (Ioan 12:31-32)

Diavolul, cunoscut și sub numele de Satan, este conducătorul acestui sistem mondial. Indiferent de tipul de guvernare - fie că este democrație, dictatură, orientare politică de stânga sau dreapta, religie sau ateism, capitalism sau comunism - agenda lui Satan este în desfășurare. Aceasta va duce la apariția unui conducător rău, numit Fiara sau Antihrist, care va prelua puterea în lume înainte de revenirea lui Isus Hristos.

În prezent, harul divin, manifestat prin Duhul Sfânt și învățăturile Bibliei, acționează ca un baraj împotriva răului. Deși există sisteme politice cu diverse grade de eficiență, influența diavolului se face simțită în întunericul care acoperă această lume, până la a doua venire a lui Hristos. Conform Scripturii, în ultimele zile, înainte de revenirea Domnului, acest baraj asupra răului va fi ridicat, înlesnind astfel activitatea forțelor răului, înfrunchipate de Antihrist.

Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei. Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe

calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți. (2 Tesaloniceni 2:7-12)

Acest fragment descrie ascensiunea „celui nelegiuit”, cunoscut sub denumirea de Fiara sau Anticrist, așa cum este descris în Apocalipsa 13. În acel moment, omenirea va intra în perioada denumită Necazul cel Mare, care constituie ultimii șapte ani înainte de revenirea lui Isus Hristos pe pământ.

La un moment dat, în acest proces va avea loc un eveniment fără egal în istoria omenirii, când Domnul Isus va veni pe nori să ia la El pe acei oameni care cred în El. Acest eveniment, cunoscut sub numele de răpirea bisericii, este descris în 1 Tesaloniceni 4.16-18:

Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.

(1 Tesaloniceni 4:16-18)

Aceasta înseamnă că va veni o zi când toți credincioșii adevărați în Isus vor fi luați în mod supranatural din lume „pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh”. Ei vor primi trupuri noi de slavă, după cum citim în 1 Corinteni 15.42-55:

lată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși

putrezirii și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință.” (1 Corinteni 15:45-55)

Cei care vor experimenta această transfigurare vor fi binecuvântați cu trupuri noi și glorioase, eliberate de degradare, boală, îmbătrânire și moarte, capabile să existe pentru eternitate alături de Isus. Va fi o experiență uluitoare, menită să îi salveze pe adevărații credincioși din situația disperată care se va abate asupra pământului. Cei lăsați în urmă se vor confrunta cu ororile Necazului Cel Mare. De aceea, este esențial să-L primești pe Isus ca Domn și Mântuitor chiar acum.

Isus ne-a relatat în Matei 24.36-44 că acest eveniment va avea loc la o dată necunoscută, pe neașteptate, ca un hoț în noapte. **Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl. Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului. Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată și alta va fi lăsată. Vegheați dar, pentru că**

nu știți în ce zi va veni Domnul vostru. Să știți că, dacă ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte va veni hoțul, ar veghea și n-ar lăsa să-i spargă casa. De aceea, și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți. (Matei 24:36-44)

Hoțul nu anunță niciodată momentul în care va acționa, iar orice persoană responsabilă ar trebui să fie pregătită să ia toate măsurile de precauție. În mod obișnuit, hoțul este un individ rău, care vine să ia de la proprietarul de drept ceea ce nu îi aparține. În acest context, Domnul Isus intervine pentru a aduna la Sine poporul Său răscumpărat. Aceasta marchează începutul unei lupte în care va înfrunta puterea celui rău, care, prin trădare și înșelăciune, a devenit „conducătorul acestei lumi”.

La a doua Sa venire pe pământ, Isus va lua conducerea lumii, înlocuind influența diavolului și va institui domnia Împărăției lui Dumnezeu, inițial pentru o perioadă de 1000 de ani, cunoscută sub numele de Mileniul sau împărăția mesianică. Aceasta va fi urmată de o eră eternă, caracterizată prin ceruri și un pământ nou, conform mai multor pasaje biblice, inclusiv Apocalipsa 20-21, Isaia 2.1-4, Isaia 11-12 și Zaharia 14.

Răpirea credincioșilor va surveni pe neașteptate, asemenea potopului care a lovit lumea necredincioasă în vremea lui Noe, când viața își urma cursul normal. Oamenii își vor continua activitățile zilnice, de la mâncat și băut, la căsătorii, cumpărături, vânzări, construcții și plantări. Potrivit textelor biblice din Luca 17:26-30, acest eveniment va avea loc când nu se va aștepta nimeni.

În această context, apare întrebarea: răpirea – va fi înainte sau la finalul Necazului cel Mare? Dacă răpirea va avea loc înainte de această

etapă dificilă, credincioșii sunt îndemnați să se pregătească, având în vedere că acest moment poate surveni oricând. A fi pregătit pentru revenirea Domnului implică acceptarea lui Isus Mesia ca Domn și Mântuitor și încurajarea celor din jur să nu mai amâne pocăința. Pe de altă parte, în cazul în care răpirea va avea loc în timpul sau la sfârșitul Necazului, va trebui să facem față unei perioade de suferință extremă, fără precedent, așa cum este menționat în Matei 24:21.

În opinia mea, există motive întemeiate pentru a susține că Răpirea Bisericii ar putea avea loc înaintea Necazului, sugerând că acest moment ar putea surveni în orice clipă. De aceea, este vital să fim pregătiți. Merită subliniat că acest eveniment nu s-a concretizat încă, ceea ce ne împiedică să adoptăm o poziție dogmatică în privința momentului exact al împlinirii profeției. Din perspectiva pre-tribulaționistă (Răpirea înainte de Necaz), ordinea evenimentelor este clar conturată.

1. Starea actuală a lumii reflectă ceea ce este descris în scripturi ca „începutul durerilor”, prefigurând astfel Necazul cel Mare, conform versetelor din Matei 24:4-14.

2. Răpirea Bisericii, un eveniment anticipat în orice moment, evidențiază necesitatea pregătirii noastre spirituale. Această temă este întărită de pasaje biblice precum 1 Tesaloniceni 4:13-5:11, 2 Tesaloniceni 2:1-12, 1 Corinteni 15:51-58, Matei 24:36-44 și Luca 17:20-37.

3. Necazul cel Mare, care va urma „vremii durerilor”, se va desfășura pe parcursul a șapte ani, în timpul cărora Anticristul, împuternicit de forțele răului, va domina pământul. Conform 2 Tesaloniceni 2:1-12 și Apocalipsa 13, 17, această perioadă se va concentra pe soarta Israelului și a poporului evreu,

în contextul „vremii strâmtorării lui Iacov” (Ieremia 30), din care Dumnezeu va interveni pentru a-i salva.

4. Întoarcerea lui Isus se va desfășura cu o putere și o slavă copleșitoare, având rolul de a distruge forțele răului și de a oferi salvarea Israelului în bătălia finală. Anticristul, cunoscut și sub numele de Fiara, împreună cu Profetul Mincinos, vor fi condamnați la iad, iar Diavolul va fi legat în abis, conform cu Apocalipsa 19-20.

5. Într-un interval de 1000 de ani, Isus va domni pe pământ, inaugurând o eră de pace și dreptate cunoscută sub denumirea de Mileniu sau Împărăția Mesianică, timp în care Satan nu va mai avea puterea de a înșela națiunile. Ierusalimul, Templul și Israelul vor fi restaurate, devenind centrul puterii regatului Mesiei, conform Apocalipsa 20, Isaia 2, Isaia 11 și Zaharia 14.

6. La finalul celor 1000 de ani, Satan va fi eliberat, provocând o ultimă rebeliune, însă va fi înfrânt și aruncat în iad, conform Apocalipsa 20:7-10. Va urma Judecata de la Marele Tron Alb, iar toți cei a căror nume nu vor fi scrise în „cartea vieții Mielului” vor fi condamnați la iad, așa cum subliniază Apocalipsa 20:11-15.

7. În cele din urmă, Dumnezeu va crea ceruri noi și un pământ nou, unde credincioșii vor trăi alături de El pentru eternitate, așa cum este proorocit în 2Petru 3 și Apocalipsa 21-22.

În cazul în care Răpirea va avea loc la finalul perioadei de necaz, atunci ordinea evenimentelor din acest tabel este schimbată cu numărul 3 (Necazul cel Mare) precedând numărul 2 (Răpirea

Bisericii). Indiferent de cum se va desfășura, este esențial să ne pregătim pentru venirea Domnului, acceptând mântuirea oferită de Isus Mesia. Cei care aleg să-L urmeze pe Hristos au parte de Lumina Lumii, care îi va îndruma prin întunericul acestei lumi. Isus este lumina zilelor din urmă.

Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții. (Ioan 8:12)

Acum a venit vremea să ne împăcăm cu Dumnezeu și să ne pregătim pentru evenimentul revenirii Domnului. El a ilustrat aceasta prin pilda celor zece fecioare:

Atunci, Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelarele și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci, înțelepte. Cele nechibzuite, când și-au luat candelarele, n-au luat cu ele untdelemn, dar cele înțelepte, împreună cu candelarele, au luat cu ele și untdelemn în vase. Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.

La miezul nopții, s-a auzit strigare: ‘Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!’ Atunci, toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelarele. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: ‘Dați-ne din untdelemnul vostru, căci

ni se sting candelile.’ Cele înțelepte le-au răspuns: ‘Nu, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă.’ Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.

Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: ‘Doamne, Doamne, deschide-ne!’ Dar el, drept răspuns, le-a zis: ‘Adevărat vă spun că nu vă cunosc!’ Vegheați dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului. (Matei 25:1-13)

În această pildă, Mirele este Domnul Isus, iar fecioarele care au ulei în candelile reprezintă credincioșii mântuiți, purtători ai Duhului Sfânt, pregătiți să-L întâlnească. Uleiul, un simbol al Duhului Sfânt în Biblie, evidențiază diferența între cei care își trăiesc credința în mod

autentic și cei care, deși se identifică drept creștini, nu au această ungere divină. La venirea Domnului, aceștia din urmă se vor confrunta cu o ușă închisă, și nu vor lua parte la bucuria împărăției viitoare. Este esențial să ne asigurăm că nu ne vom afla în situația de a bate la o ușă care rămâne închisă. Prin urmare, alegerea de a-L urma pe Domnul și de a pătrunde prin ușa mântuirii deschisă de El devine o prioritate crucială.

Isus le-a mai zis: „Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt Ușa oilor. Toți cei ce au venit înainte de Mine sunt hoți și tâlhari, dar oile n-au ascultat de ei. Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va ieși și va găsi pășune. Hoțul nu vine decât să fure, să înjunghie și să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug. (Ioan 10:7-10)

SUA: EPOCA DE AUR SAU CĂDEREA BABILONULUI?

În cadrul ceremoniei de inaugurare din 20 ianuarie, Donald Trump a fost investit ca cel de-al 47-lea președinte al Statelor Unite, proclamând începutul unei „epoci de aur” pentru țară. El a declarat că, începând din această zi, America va înflori și va recăpăta respectul pe plan internațional, devenind invidia națiunilor. Trump a subliniat că țara va deveni mai mare, mai puternică și mai excepțională ca niciodată, exprimându-și încrederea și optimismul în privința unui nou capitol de succes național. „Un val de schimbări mătură țara, Lumina soarelui se revarsă

peste întreaga lume, iar America are șansa de a profita de această oportunitate mai mult ca niciodată.”

Se preconizează o nouă epocă de aur pentru America sau se apropie o cădere dramatică, asemănătoare Babilonului?

Înainte de ascensiunea lui Trump la putere, națiunea se confrunta cu o serie de provocări profunde, inclusiv amplificarea criminalității, violența endemică și atacuri constante asupra valorilor tradiționale, în special a celor fundamentate pe Biblie. Conceptul biblic de căsătorie

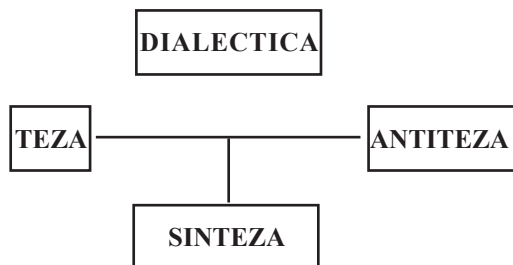
și Europa reflectă o problemă similară, dar în America, a apărut o forță politică capabilă să abordeze aceste tendințe. Campania MAGA ("Make America Great Again") a președintelui Trump a fost susținută de o mare parte a populației, care s-a săturat de politici absurde, ca participarea bărbaților biologici la competițiile sportive feminine și promovarea

și viața de familie a fost contestat de imoralitate sexuală și promovarea drepturilor LGBT, iar creștinismul a fost eclipsat de o diversitate religioasă ce include umanismul și ocultismul New Age. Patriotismul a fost subminat prin „blamarea albilor” și prin denigrarea continuă a istoriei și valorilor americane de către elitele liberale. Agenda diversității a condus la angajări bazate pe identitatea rasială sau sexuală, în detrimentul competențelor profesionale. Imigrarea masivă și necontrolată a generat instabilitate socială, iar problemele legate de dependența de droguri, lipsa de adăpost și aplicarea deficitară a legii au creat o atmosferă de dezordine și violență în marile orașe.

agendei homosexuale și transgender în școlile publice.

Susținătorii lui Trump cred că el poate revitaliza America, în timp ce opoziții săi avertizează că va conduce la distrugerea țării. Această dinamică este într-o continuă schimbare rapidă, iar ceea ce afirm acum ar putea fi depășit până la publicarea acestei reviste. Totuși, acesta este punctul meu de vedere din perspectiva mea de peste Atlantic, în martie 2025.

Pe de o parte, observăm lupta spirituală între „dumnezeul acestei lumi” și adevăratul Dumnezeu, așa cum este descris în Biblie. Pe de altă parte, vedem aplicarea clasică a principiului dialectic hegelian, ilustrat prin conceptul de teză, antiteză și sinteză.

În acest mod de gândire ai teza (idee, forță A) contestată de antiteză (idee, forță B). Din conflictul dintre cele două rezultă sinteza (ideea, forță C).

Marxiștii au preluat această idee și au dezvoltat teoria numită „materialism dialectic”. Putem observa un tipar dialectic în gândirea marxistă, în care teza, reprezentată de capitalism și proprietarii de fabrici și terenuri (forța A), se confruntă cu antiteza, simbolizată de socialism și muncitori, respectiv țărani (forța B). Această confruntare generează o sinteză, forța C, care se traduce prin societatea comunistă. În această viziune, revoluția muncitorilor și țăranilor este văzută ca un mecanism de răsturnare a capitalismului, având ca scop crearea unei societăți bazate pe proprietatea comună a mijloacelor de producție, egalitate socială și eliberare de sub opresiune. Conceptul „de la fiecare după capacitatea sa, la fiecare după nevoile sale” devine astfel un principiu fundamental al acestei structuri sociale.

Cu toate acestea, sistemul comunist nu reușește să funcționeze așa cum a fost gândit, fiind afectat de păcatul înrădăcinat în natura umană. În loc să instituie o „dictatură a proletariatului”, rezultatul este o dictatură a partidului, care exercită control asupra muncitorilor și țăranilor.

Milovan Djilas, o figură proeminentă a regimului comunist din Iugoslavia, a evidențiat această transformare în cartea sa din 1957, „Noua clasă”. El argumentează că liderii comuniști, odată aflați la putere, s-au distanțat de idealurile de egalitate și justiție socială, devenind o nouă elită conducătoare, care nu doar că și-a consolidat puterea și bogăția, dar și-a transmis copiilor privilegiile. Djilas subliniază astfel

o problemă fundamentală în natura umană, sugerând că tendințele egoiste și exploatare sunt adânc înrădăcinate în natura umană. Această analiză a dus la căderea sa în dizgrație și la statutul de disident politic sub regimul comunist.

Cartea lui Milovan Djilas a avut un impact profund asupra mea în anii '60, o perioadă în care pătrundeam în politica de extremă stângă, înainte de a îmbrățișa credința creștină. Atunci am realizat că, din perspectivă biblică, rădăcina problemelor noastre constă în păcatul inherent naturii umane. Această conștientizare m-a condus la concluzia că promisiunile comuniste de libertate și egalitate se transformă adesea în opusul a ceea ce promit, generând tiranie și opresiune, așa cum au experimentat oamenii sub regimul comunist.

În această lumină, romanul lui George Orwell, „Ferma animalelor”, oferă o analiză clară a modului în care revoluția comunistă deformează idealurile inițiale, conferind putere și privilegii câtorva, în detrimentul majorității, care se trezește într-o nouă formă de servitute.

Deși este clar că Trump reprezintă o antiteză față de comuniști, există temeri că revoluția sa ar putea genera rezultate contrare celor promise. Această situație ar putea semăna cu eșecul Revoluției Comuniste, cauzat de natura păcătoasă a ființelor umane, inclusiv a lui Trump, și de influențele malefice care afectează sistemul mondial. Pe măsură ce ne apropiem de scenariile profețite în Biblie pentru zilele din urmă, aceste forțe ar putea deveni din ce în ce mai evidente.

Preluarea puterii de către Donald Trump în Statele Unite este interpretată de unii analiști ca o reacție împotriva influenței crescânde a agendei globaliste de stângă, denumită adesea „Statul

Paralel". Această temă a fost abordată în articolul meu din 2023, intitulat „Guvernul mondial la orizont” (disponibil la cerere). La nivel internațional, aceste mișcări se aliniază cu Agenda 2030 a ONU și cu inițiativa Marea Resetare a Forumului Economic Mondial, care urmăresc controlul națiunilor prin intermediul acordurilor internaționale, tratatelor referitoare la schimbările climatice, pactului ONU privind migrația și Tratatului pandemiei propus de Organizația Mondială a Sănătății.

În plus, se conturează o tendință de a utiliza tehnologia pentru a exercita un control asupra populației, măsuri ce rezonează cu profețiile biblice legate de Semnul Fiarei, care ar putea limita capacitatea oamenilor de a cumpăra, vinde și, în general, de a funcționa în societate, conform Apocalipsei 13:15-18.

Republicanii MAGA vor să demonteze statul paralel într-o nouă versiune a procesului dialectic de teză versus antiteză care duce la o nouă sinteză. Teza (Forța A) se află în partea stângă a graficului de mai jos, iar antiteza (Forța B) în partea dreaptă.

STANGA / GLOBALISTĂ	DREAPTA / NAȚIONALISTĂ
Internaționalism / ONU, FEM, UE	Naționalism, MAGA, Brexit
Multiculturalism, multireligios	O singură cale către Dumnezeu
Creștin liberal, umanist, New Age	Creștin fundamental
Pro imigrație, antirasist	Împotriva imigrației în masă
WOKE / LGBT / Avort	Anti WOKE / Familie tradițională
Adept schimbări climatice / net zero	Sceptic schimbări climatice
Anti-sionist / pro-palestinian	Sionist / pro-Israel
Agenda diversității / Guvern mondial	Identitate națională / Frontiere sigure
Tehnologia pentru controlul populației	Folosește tehnologia pentru a controla?

Trump se prezintă ca un adversar al agendei de stânga, așa cum am evidențiat în acest articol, cu excepția ultimei teme legate de tehnologie. Mulți creștini evanghelici din Statele Unite își afirmă susținerea față de politicile lui Trump, care se aliniază cu viziunea de dreapta. Întrebarea care se ridică este dacă sinteza conflictului dintre stânga și dreapta va conduce la o societate mai bună sau mai rea – una mai în concordanță cu valorile creștine sau mai degrabă în slujba Antihristului.

În perioada preelectorală, anumiți lideri religioși au prezis că Trump va aduce o „Nouă Ordine Mondială” sub auspiciile creștinismului. Un articol publicat de NBC News a citat persoane marcante din mișcarea de revitalizare a Americii ca națiune creștină, care au celebrat victoria lui Trump ca pe o împlinire a profeției, văzând-o ca un moment crucial în planul divin de instaurare a unei ere de „conducere creștină la nivel global”. Dutch Sheets, un autointitulat apostol, a descris succesul lui Trump ca fiind o „a treia mare trezire”, ceea ce el și alți

credincioși consideră a fi începutul unei renașteri globale a credinței creștine.

Trump a desemnat pe Paula White în funcția de consilier spiritual al Casei Albe. Televangelista divorțată de două ori propovăduiește evanghelia prosperității – încredințarea că Dumnezeu îi va binecuvânta material pe credincioși în funcție de ceea ce dau predicatorilor precum Paula White (care devin foarte bogați în acest proces). Paula White a spus anterior: **„A spune nu președintelui Trump ar însemna a spune nu lui Dumnezeu”**.

Acest tip de predicare îi convine lui Donald Trump, însă mesajul Evangheliei prosperității, promovat de Paula White este o erezie. Ideea unei treziri creștine care ar impune creștinismul în lume înainte de revenirea lui Isus Hristos este o iluzie, contrară profețiilor biblice referitoare la evenimentele premergătoare celei de-a doua veniri a Domnului. Profețiile, precum cea din Apocalipsa 13, indică faptul că Anticristul va câștiga puterea globală înainte de revenirea lui Isus. Numai la întoarcerea Domnului, **„împărățiile acestei lumi vor deveni împărăția Dumnezeului nostru și a lui Hristos”**, conform Apocalipsa 11:15. În ultimele zile ale acestui veac, se preconizează venirea „celui nelegiuit”, susținut de Satana, care va înșela oamenii vulnerabili la **„marea amăgire”** din 2 Tesaloniceni 2.

Donald Trump a depus eforturi considerabile pentru a media un acord de pace în conflictul din Ucraina, subliniind dorința sa de a încheia rapid violențele. Cu toate acestea, acțiunile sale par să favorizeze mai degrabă Rusia. Trump s-a autoproclamat prieten al lui Vladimir Putin, exprimându-și încrederea în acesta și pledând pentru pace. În plus,

el a preluat retorica lui Putin, sugerând că Ucraina ar fi fost responsabilă pentru declanșarea războiului și l-a criticat pe președintele ucrainean Volodimir Zelenski, denunțându-l ca pe un dictator în cadrul unei întâlniri controversate de la Casa Albă, pe 28 februarie. De asemenea, Trump a votat alături de Rusia, Iran și Coreea de Nord împotriva unei rezoluții a ONU care condamna invazia rusă în Ucraina în 2022. În plus, el a suspendat livrările de arme către Ucraina și a restricționat accesul la informațiile americane, lăsând astfel țara vulnerabilă în fața atacurilor constante ale trupelor ruse.

Într-un interviu din 7 martie, Trump a declarat: „Ne descurcăm destul de bine cu Rusia. Bombardează Ucraina chiar acum, dar avem dificultăți cu Ucraina.” De asemenea, el a sugerat că ar putea retrage sprijinul SUA pentru NATO, în conformitate cu politica sa „America First” (spre încântarea lui Vladimir Putin).

La data de 14 martie, Donald Trump a reluat asistența militară americană pentru Ucraina, după ce președintele ucrainean Volodimir Zelenski a acceptat oferta lui Trump de a avea acces la resursele naturale și metalele rare ale țării. În același timp, Vladimir Putin a propus o încetare a focului, dar sub condiții specifice, lăsând să se înțeleagă că nu este interesat de o negociere de pace în prezent, având în vedere avansurile pe câmpul de luptă. Putin susține că încetarea focului ar trebui să fie primul pas către o „pace durabilă”, care să abordeze cauzele profunde ale conflictului. Aceste cauze includ alegerea Ucrainei de a se distanța de influența rusă și de a se integra în structuri occidentale precum Uniunea Europeană și NATO.

De asemenea, Putin își exprimă intenția de a controla întreaga Ucraina și continuă să amenințe fostele republici sovietice. În acest context, Trump se consideră un negociator abil, însă este posibil ca interacțiunea sa cu Putin, fost ofițer KGB, să nu fie în avantajul său. Unii critici ai lui Trump sugerează că Rusia ar deține informații compromițătoare despre el, din perioada în care a desfășurat activități de afaceri în Rusia în anii '80. Dacă negocierile dintre Ucraina și Rusia orchestrate de Trump nu au succes, acest lucru ar putea slăbi influența Americii pe plan internațional și ar putea consolida regimurile autoritare din Rusia, China, Iran și Coreea de Nord. În plus, un astfel de scenariu ar putea evoca profeția biblică despre războiul „Gog și Magog”, în care „Gog, prințul lui Rosh”, conduce o coaliție de națiuni, (inclusiv Persia /Iran), împotriva Israelului, în timp ce alianța occidentală rămâne pasivă (Ezechiel 38.1-14), iar Dumnezeu intervine pentru a salva Israelul și a distruge această armată.

Integrarea continuă a țărilor europene, inclusiv a Marii Britanii, în cadrul proiectului european de apărare împotriva Rusiei a fost subliniată recent de președintele Franței, Emmanuel Macron. Într-un discurs incisiv susținut pe 5 martie, Macron a făcut apel la unitate în fața agresiunii ruse și a subliniat necesitatea unei reînarmări semnificative a Europei. De asemenea, el a anunțat intenția de a consulta aliații europeni cu privire la posibilitatea utilizării descurajării nucleare a Franței pentru a asigura protecția continentului. Aceste acțiuni sunt interpretate de unii ca o împlinire a viziunii unei Europe unite, evocând imaginea Imperiului Roman reînviat (Apocalipsa 17).

Richard Murphy, profesor la Universitatea Sheffield, a comentat politicile economice ale administrației Trump, sugerând că aceasta ar trebui denumită MADA – Make America Dysfunctional Again. El a subliniat incoerența acțiunilor economice, care oscilează între creșterea și scăderea tarifelor, manipularea sistemului fiscal și subminarea funcționalității guvernului. Murphy se întreabă dacă măsurile luate de Trump urmează un plan prestabilit, sugerând că acestea par să aibă ca scop generarea haosului. „Ce urmărește, oare? Visează să permită capitaliștilor oportuniști să își revendică activele în mijlocul acestui haos, așa cum s-a întâmplat în Rusia lui Putin, devenind astfel oligarhi extrem de bogați? Sau intenționează să distrugă democrația însăși?”, s-a întrebat el. Conform lui Murphy, aceste două posibile concluzii sunt singurele care pot fi deduse din comportamentul lui Trump. Totuși, el a sugerat că poate nu ar trebui să căutăm în acest caz rațiuni logice, ci mai degrabă să acceptăm că Trump ar putea fi pur și simplu un lider disfuncțional, care contribuie la crearea unei economii și a unui stat disfuncționale.

Băncile din SUA se închid într-un ritm record, alarmant. Pe Wall Street, activele și acțiunile se prăbușesc, iar experții avertizează asupra unei posibile crize financiare imediate. Un comentariu

de pe site-ul meu sugerează că aceste evenimente ar putea reprezenta o „lovitură de stat” sau o „revoluție”, acuzându-l pe Donald Trump și susținătorii săi că acționează rapid pentru a submina legile și Constituția, cu scopul de a schimba radical conducerea țării înainte ca SCOTUS (Curtea Supremă) să poată interveni.

O altă variantă ar putea fi existența unui plan ce implică un sistem alternativ de control. Pe 6 martie, Donald Trump a semnat un „Ordin Executiv” prin care a instituit o rezervă strategică de Bitcoin și un stoc de active digitale în Statele Unite, afirmând că țara va deveni lider în strategia guvernamentală de gestionare a activelor digitale. Trump a declarat că intenționează să transforme Statele Unite în „capitala cripto a lumii”, evidențiind importanța utilizării activelor digitale pentru stimularea creșterii economice și consolidarea poziției de lider tehnologic. Ulterior, Departamentul de Eficiență Guvernamentală (DOGE), condus de Elon Musk, a anunțat lansarea primului „proces complet digitalizat de pensionare”, marcând începutul unei transformări economice fără precedent în istoria Americii. Această tehnologie promite să reconfigureze toate aspectele vieții cotidiene în SUA, inclusiv modul în care cetățenii solicită beneficiile de securitate socială, plătesc impozite și accesează serviciile de sănătate.

În paralel, Trump a decis să aloce 500 de miliarde de dolari pentru dezvoltarea infrastructurii de inteligență artificială în economie, în timp ce a anulat un ordin executiv semnat de Joe Biden, care viza limitarea riscurilor asociate cu AI pentru consumatori, muncitori și securitatea națională. Ordinul lui Biden căuta să abordeze temerile legate de posibilitatea ca roboții și inteligența

artificială să înlocuiască forța de muncă umană, culminând cu perspectiva unei „Inteligențe Artificiale Generale” (AGI) capabile de auto-replicare. OpenAI, lider în acest domeniu, are în fruntea sa pe CEO-ul Sam Altman, care a declarat că organizația este acum încrezătoare în capacitatea sa de a dezvolta AGI conform înțelegerii tradiționale. Altman a anticipat că, „Până în 2025, am putea asista la integrarea primilor agenți AI în forța de muncă, având potențialul de a transforma radical procesele de producție ale companiilor.”

Investițiile masive în criptomonede ar putea avea un impact semnificativ asupra sistemului bancar și asupra statutului dolarului ca monedă de rezervă globală, riscând astfel o posibilă criză economică în Statele Unite. În acest context, s-ar putea contura un sistem de control tehnocratic, în care inteligența artificială ar gestiona nu doar economia, ci și aspecte esențiale ale vieții cotidiene. Această situație ar putea conduce la o realitate în care guvernul ar decide cine are acces la sistemul financiar, lăsându-i pe unii în afara lui. Se fac paralele cu conceptul biblic al sistemului 666 cu „semnului Fiarei”, din Apocalipsa 13.11-18, unde accesul la piață ar putea fi condiționat de o formă de închinare și supunere în fața unei autorități superioare reprezentată de Fiara.

În ce direcție ne îndreptăm?

Există două posibilități.

1. În pofida percepției sale ca factor destabilizator al globalizării, Trump ar putea reprezenta, paradoxal, un factor de accelerare în direcția unei noi „Ordini Mondiale”, ce ar putea aduce omenirea

mai aproape de profețiile apocaliptice, în special de sistemul 666 menționat în Apocalipsa 13.

2. Pe de altă parte, acțiunile sale ar putea conduce la declinul Americii, făcând-o să-și piardă locul influent pe scena internațională. Aceasta ar putea explica de ce Statele Unite nu sunt menționate în profețiile despre sfârșit. În aceste profeții se fac referiri la regi din nord, sud și est, dar nu și din vest. În schimb, se vorbește despre o reactivare a Imperiului Roman (Europa) și despre națiunile din Orientul Mijlociu, centrate pe Israel. Așadar, este posibil ca America să traverseze o situație similară cu cea descrisă în „Căderea Babilonului” din Apocalipsa 18?

În anul 1998, David Wilkerson a publicat cartea „Apelul final al Americii: Pe marginea holocaustului financiar.” În paginile acestei cărți, el preconizează o catastrofă iminentă ce va zgudui America, percepută ca o judecată asupra unei națiuni care, deși proclamă credința în Dumnezeu, se face vinovată de unele dintre cele mai abominabile fapte de pe această lume. Această calamitate viitoare va zdruncina temeliiile sistemului global și va determina o reconfigurare a alianțelor existente, un fenomen pe care deja îl observăm manifestându-se în Europa.

Pe ultima pagină a cărții sale, David Wilkerson scrie: „Ultimul apel la pocăință pentru America”. În continuare, el evocă o imagine tulburătoare, o caricatură dintr-o publicație new-yorkeză ce ilustrează Titanicul navigând solemn din port, cu inscripția „Economia SUA” pe corpul său impozant. Subiectul ilustrației are un titlu îngrijorător: „Nici măcar Dumnezeu nu poate scufunda această navă!”

Visul american se va transforma într-un coșmar neașteptat și devastator.

Fără un avertisment prevestitor, va avea loc o prăbușire inexplicabilă, nimeni nu va putea explica cum sau de ce s-a întâmplat așa. În acele zile, vor fi mulți vânzători și extrem de puțini cumpărători.

Majoritatea oamenilor consideră că: „Moralitatea nu are importanță. Conducătorii să facă ce vor ei, numai să ne fie nouă bine, economia să înflorească. Să vină vremuri bune! Bunăstarea și prosperitatea este tot ce contează!” Cu toate acestea, Dumnezeu se pregătește să zdrobească această mentalitate abominabilă care a cuprins America.

Asemenea profetului Ieremia, cei care cred în judecata sfântă și dreaptă a lui Dumnezeu vor aduce mărturie:

„Domnul a înfăptuit ce hotărâse, a împlinit cuvântul pe care-l sorocise de multă vreme” (Plângerile 2:17). În această lume în care valorile sunt distorsionate și tot ce contează e bogăția, vine o avertizare care răsună ca un ecou din vremuri de demult.

David Wilkerson nota: „Biblia atrage atenția că atunci când Dumnezeu își revarsă judecățile asupra națiunilor, începe prin a paraliza economia”.

El îl citează pe Ezechiel 16-49-50: ***lată care a fost nelegiuirea surorii tale Sodoma: era îngâmfată, trăia în belșug și într-o liniște nepăsătoare, ea și fiicele ei, și nu sprijinea mâna celui nenorocit și celui lipsit. Ele s-au semețit și au făcut urâciuni blestamate înaintea Mea, de aceea le-am și nimicit când am văzut lucrul acesta.***

El continuă:

„Mă întreb cum ar reacționa proorocul Ezechiel astăzi dacă ar pătrunde pe străzile orașelor noastre

moderne. Acesta ar fi surprins de luxul și prosperitatea în jur, dar și de aroganța, mândria, ura și răzvrătirea față de Dumnezeu, materialismul excesiv, promovarea păcatelor, inclusiv homosexualitatea militantă, precum și problemele legate de crime și droguri.

În opinia sa, Ezechiel ar putea exclama:

„America, ești mai abominabilă decât Sodoma! ... Dumnezeu te va smeri, așa cum a făcut cu toate celelalte țări care L-au părăsit.”

Unii critici susțin că previziunile lui David Wilkerson din 1998, nu au inclus un termen precis pentru împlinire și nu s-au materializat. El a afirmat că o perioadă de prosperitate va fi urmată de o prăbușire bruscă ce ar putea aduce ruină Americii.

De asemenea, el a avertizat că Europa, Rusia și China nu sunt în situații mai favorabile și că păcatul acestor națiuni acumulează mânia lui Dumnezeu care va duce la judecată. Această situație ar putea conduce, în cele din urmă, la prăbușirea globală a Babilonului, așa cum este profețit în Cartea Apocalipsa.

După acestea am văzut un alt înger care cobora din cer și avea putere mare, iar pământul s-a luminat de slava lui. Și a strigat cu voce puternică: A căzut, a căzut Babilonul cel mare A devenit o locuință a demonilor temniță a oricărui duh necurat, temniță a oricărei păsări necurate și temniță a oricărei fiare necurate și urâte, căci din vinul aprinderii desfrânării ei toate neamurile au băut și regii pământului s-au desfrânat cu ea, iar negustorii pământului s-au îmbogățit din puterea desfrântărilor ei.

– Și am auzit o altă voce din cer zicând: Leșiți din ea, voi, poporul Meu,

ca să nu fiți părtași la păcatele ei iar de plăgile ei să nu aveți parte, căci păcatele ei au ajuns până la cer și Dumnezeu și-a amintit de nedreptățile ei. Plătiți-i așa cum și ea a plătit răsplătiți-i îndoit după faptele ei; în paharul în care a turnat, turnați-i de două ori mai mult. Pe cât s-a slăvit pe sine și a trăit în desfătări, tot pe atât dați-i chin și plângere, fiindcă își spune în inima ei: M-am așezat ca o regină, și nu sunt văduvă și nu voi ști ce-i plânsul. De aceea, într-o singură zi vor veni plăgile ei, moarte, plângere și foamete, și va fi arsă în foc, pentru că puternic este Domnul Dumnezeu, Cel care a judecat-o.

Iar regii pământului care s-au desfrânat cu ea și au trăit cu ea în desfătări o vor plânge și o vor jeli când vor vedea fumul mistuirii ei. Vor sta departe de teama chinului ei spunând: Vai, vai ție, cetatea cea mare, Babilon, cetatea cea tare, căci într-un singur ceas a venit judecata ta! (Apocalipsa 18:1-10)

Într-un apel puternic, Domnul ne îndeamnă să ne distanțăm de influența negativă a societății contemporane, pe care o asemuiește cu Babilonul. Deși suntem parte integrantă a acestui sistem, fiind nevoiți să muncim, să cumpărăm și să vindem, este esențial să ne păstrăm neprihănirea, o conștiință curată. În această lume plină de tentații, suntem chemați să ne rugăm pentru protecția divină și să ne concentrăm atenția asupra Domnului Isus, singurul care ne poate dărui mântuirea și speranța în perspectiva revenirii Sale.

Este crucial să cerem ajutorul Domnului să ne ajute să discernem între bine și rău, având în vedere tumultul

actual din lume. Trebuie să ne pregătim pentru cazul în care activitățile cotidiene, precum tranzacțiile comerciale, să devină tot mai complicate pe măsură ce ne apropiem de împlinirea profețiilor legate de zilele de apoi.

Când aceste profeții vor începe să se manifeste, suntem îndemnați să ne ridicăm capetele și să privim în sus, căci venirea Domnului se apropie. El va aduce cu sine o restaurare a ordinii divine și va stabili Împărăția Sa în neprihănire.

Pavel a scris în epistola sa către Tit:

Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-Și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune. (Tit 2:11-14)

INFRAȚIUNEA

Comisia a patra a Națiunilor Unite, responsabilă cu politica specială și decolonizarea, a anunțat pe 6 noiembrie adoptarea unei rezoluții menite să „stabilească și să semneze parteneriate cu mass-media pentru promovarea directivelor împotriva discursului de instigare la ură”, prin Departamentul de Comunicatii Globale.

Cu ajutorul tehnologiei, UN își propune să urmărească opiniile exprimate în spațiul public, asigurându-se astfel că acestea se aliniază directivelor guvernului global și politicilor de „diversitate, echitate și incluziune”. Aceste politici au devenit un soi de religie seculară modernă, avându-și proprii „preoți” și dogme, care pedepsesc și exclud pe cei care le contestă. Cunoscute sub denumirea de „woke”, aceste idei, odinioară considerate tabu, sunt acum promovate de lideri din diverse domenii, inclusiv guvern, educație, mass-media, justiție și poliție.

În articolul anterior am evidențiat reacția împotriva diversității din Statele Unite, situație care pare a fi absentă în Marea Britanie. Cei care contestă agenda diversității se pot confrunta cu discriminări și concedieri, exemplul lui Kristie Higgs fiind elocvent. Aceasta și-a pierdut locul de muncă după ce a distribuit o postare pe Facebook în care critica inițiativa de a-i învăța pe elevii din școlile primare despre relațiile LGBT. De asemenea, ziarul Heart (februarie 2025) a relatat cazul lui Gozen Soydag, care a fost concediată de la o școală catolică pentru exprimarea convingerilor sale creștine referitoare la căsătorie pe Instagram. Publicația a subliniat că „morala creștină privind căsătoria a fost practic interzisă în școli, după ce un tribunal de muncă a validat concedierea unui educator creștin care a susținut căsătoria tradițională”.

Ziarul a dedicat un articol scandalului legat de bandele de grooming, grupuri

organizate de indivizi care practică ademenirea femeilor, predominant formate din bărbați musulmani asiatici, în orașele din nordul Angliei. Aceste grupuri practică exploatarea și violarea unor fete albe, iar autoritățile nu au luat măsuri imediate și eficiente pentru combaterea infracțiunilor. Publicația subliniază că această situație este rezultatul multiculturalismului minoritar și al politicilor liberale privind sexualitatea.

„Multiculturalismul promovează ideea că toate culturile sunt egale, ceea ce face ca orice critică adusă culturilor minoritare non-albe să fie interpretată ca rasism. În acest caz, investigațiile au fost anulate din teama de a aborda etnia făptașilor, iar denunțatorii au fost acuzați că susțin extrema dreaptă, fiind astfel reduși la tăcere și lăsând victimele să sufere în anonimat. Patru consilii au adoptat o definiție care consideră expresia „bande asiatice de grooming” drept rasistă. Este evident că aceste tinere au fost sacrificate în numele multiculturalismului, iar cei care au alertat autoritățile au comis o „blafemie” împotriva normelor raciale stabilite.”

În numele corectitudinii politice, se subliniază importanța de a proteja anumite grupuri, inclusiv comunitatea LGBT și membrii religiilor minoritare, în special musulmanii, de eventuale ofense. Totodată, este de remarcat că există și persoane și grupări ale căror opinii și interese nu beneficiază de aceeași atenție și respect. De pildă:

1. Creștinii care urmează învățătura Bibliei și cred că Hristos este singura cale spre Dumnezeu. Isus a spus: **„Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”**

(Ioan 14:6)

2. Susținătorii valorilor tradiționale ce definesc căsătoria ca fiind o uniune

exclusivă între un bărbat și o femeie și afirmă că viața începe în momentul concepției, de aici convingerea că avortul este o alegere moral greșită.

GB News a făcut publică o propunere îngrijorătoare, potrivit căreia pub-urile ar putea fi obligate să interzică discuțiile pe teme controversate, precum religia și drepturile transgender. Aceasta este o consecință a reformelor propuse de Partidul Laburist privind drepturile lucrătorilor, conform avertismentelor experților. Comisia pentru Egalitate și Drepturile Omului (EHRC) a semnalat că noile reglementări, menite să protejeze angajații de hărțuirea clienților, ar putea „limita semnificativ” libertatea de exprimare. Autoritatea de reglementare își exprimă îngrijorarea cu privire la aplicarea acestor reguli în locuri precum pub-urile, unde proprietarii ar putea deveni responsabili de monitorizarea conversațiilor legate de subiecte sensibile. Conform propunerilor, angajatorii ar putea fi supuși acțiunilor legale dacă nu reușesc să protejeze personalul de hărțuirea din partea clienților.

Aceasta înseamnă că, dacă vorbești cu cineva într-un spațiu public, inclusiv la locul de muncă, un pub sau un restaurant, sau pe rețelele de socializare și spui ceva care ofensează pe cineva care aude conversația, ai putea fi penalizat. Comisia pentru Drepturile Omului din Regatul Unit EHRC a avertizat că „această lipsă de înțelegere ar putea duce la restricții excesive asupra libertății de exprimare, deoarece companiile încearcă să evite potențialele probleme legale”.

Mesajul creștin poate fi considerat „ofensator”

Întrucât bisericile funcționează ca spații publice, există riscul ca predicatorii să fie sancționați pentru declarații ce ar putea ofensa anumite persoane. Mesajul central al Evangheliei subliniază că toți oamenii sunt păcătoși și că trebuie să se pocăiască și să creadă în Domnul Isus Hristos, care a murit pentru păcatele noastre și a înviat. Cei care aleg să ignore acest mesaj se vor confrunta cu mânia lui Dumnezeu în Ziua Judecării.

În anumite comunități această învățătură stârnește reacții puternice. Susținătorii LGBT se simt ofensați de afirmația biblică potrivit căreia practica homosexuală este considerată păcătoasă și de ideea că schimbarea sexului biologic este greșită, împotriva voii Domnului. De asemenea, reprezentanții altor religii se simt ofensați de creștinii care spun că singura cale spre Dumnezeu este prin Isus Hristos, iar alte credințe nu pot duce la mântuire sau nădejdea învierii.

În paginile Bibliei, observăm că Isus nu ezita să abordeze anumite subiecte, fără a se preocupa de posibilele ofense. Un exemplu în acest sens îl constituie discuția din Matei 15, în care Isus intră într-un conflict cu fariseii referitor la interpretarea Torei, Legea lui Dumnezeu.

Ucenicii Lui au venit și l-au zis:

„Știi că fariseii au găsit pricină de poticnire(sunt ofensați trad BVA) în cuvintele pe care le-au auzit?” Drept răspuns, El le-a zis: „Orice răsad pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.” (Matei 15:12-14)

O afirmație destul de ofensatoare a lui Isus aici, dar cel mai important „Este adevărată?”

Analizând textul biblic, se conturează trei tipuri de „ofensă” pe care le putem întâlni:

1. Comportamentele noastre care pot jigni alte persoane.

2. Păcatele și necredința umană, prin care noi, ca specie, Îl ofensăm pe Dumnezeu.

3. Ofensa adusă de cruce, care ilustrează modalitățile în care Isus și mesajul Evangheliei îi deranjează pe cei care aleg să le respingă.

Haideți să explorăm aceste trei dimensiuni.

Ofensarea altor oameni

Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. Să nu fiți pricină de păcătuire (trad BVA: Să trăiți într-un mod care să elimine orice posibilitate de a ofensa) nici pentru iudei, nici pentru greci, nici pentru Biserica lui Dumnezeu. După cum mă silesc și eu în toate lucrurile să plac tuturor, căutând nu folosul meu, ci al celor mai mulți, ca să fie mântuiți.

(1 Corinteni 10:31-33)

În acest fragment, precum și în un altul similar din Romani 14, Apostolul Pavel subliniază importanța de a nu ofensa inutil în relațiile interumane. Este esențial să manifestăm respect și considerație față de cei care au convingeri diferite de ale noastre. De pildă, am asistat la o situație în care un bărbat, creștin evanghelic, a ales să protesteze în fața unei biserici romano-catolice, strigând către enoriași: „Maria

a fost păcătoasă". Această acțiune a provocat un conflict, unul dintre cei prezenți lovindu-l în față pentru declarația sa. Chiar dacă afirmația era tehnic, corectă — Maria însăși a recunoscut că are nevoie de mântuire (Luca 1:47) — pentru romano-catolici era o insultă, și modul în care a procedat acel om i-a îndepărtat și mai mult de Evanghelie.

De-a lungul istoriei, mare parte a bisericii creștine a făcut tot posibilul să jignească și să discrediteze tocmai pe cei care au pus bazele creștinismului: poporul evreu, care ne-a adus Biblia, Mântuitorul și cunoașterea Dumnezeuului Creator. Din această cauză, evreilor le este greu să creadă că Isus este Mesia care îi iubește și care a venit să aducă mântuirea atât evreilor, cât și neamurilor.

Ofensarea lui Dumnezeu

Problema fundamentală a omenirii este păcatul nostru, care este o ofensă gravă adusă unui Dumnezeu sfânt.

Dumnezeu este un judecător drept, un Dumnezeu care Se mânie în orice vreme. (Psalmii 7)

Căci toți au păcătuît și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. (Romani 3:23)

Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru. (Romani 6:23)

Păcatul ne desparte de Dumnezeuul nostru Sfânt. Geneza 3 descrie modul în care neascultarea de porunca lui Dumnezeu a adus păcatul și moartea în lume. Pavel a scris în Romani 5.14-16:

Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celui

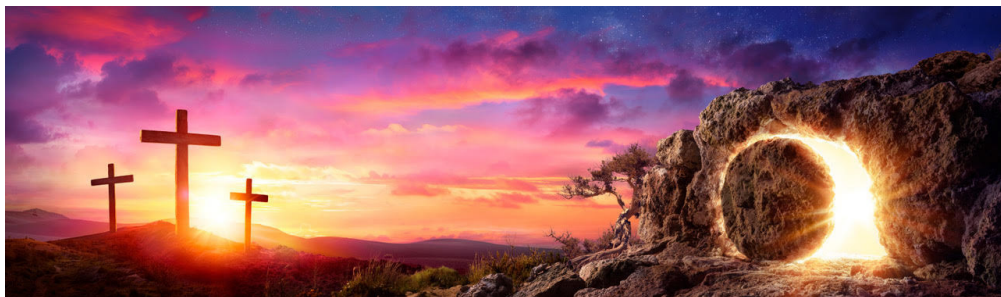
ce avea să vină. Dar cu darul fără plată nu este ca și cu greșeala, căci, dacă prin greșeala unuia singur, cei mulți au fost loviți cu moartea, apoi cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul pe care ni l-a făcut harul acesta într-un singur om, adică în Isus Hristos, s-au dat din belșug celor mulți. Și darul fără plată nu vine ca printr-acel unul care a păcătuît, căci judecata venită de la unul a adus osândă, dar darul fără plată venit în urma multor greșeli a adus o hotărâre de iertare. (Romani 5:14-16)

O singură ofensă a dus la pierderi tragice, iar efectele păcatului lui Adam au reverberat de-a lungul generațiilor, aducând rasa umană în fața judecății divine. De-a lungul Vechiului Testament, Dumnezeu a oferit soluții temporare pentru problema păcatului, însă soluția finală a fost venirea lui Mesia, Isus Hristos. Cei care se pocăiesc și își pun încrederea în El au parte de iertarea păcatelor și de neprihănirea Sa, o promisiune asigurată prin credință.

(Neprihănirea) este scris și pentru noi, cărora, de asemenea, ne va fi socotită, nouă, celor ce credem în Cel ce a înviat din morți pe Isus Hristos, Domnul nostru, care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți. (Romani 4:24-25)

Crucea și învierea Domnului Isus sunt fundamentul planului divin pentru mântuirea omenirii. Orice element care îi abate pe oameni de la mesajul crucii lui Hristos constituie o insultă adusă lui Dumnezeu. Așa cum a afirmat Isus:

Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de

moară și să fie înecat în adâncul mării. Vai de lume, din pricina prilejurilor de păcătuire, fiindcă nu se poate să nu vină prilejuri de păcătuire! Dar vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire! (Matei 18:6-7)

Isus l-a corectat pe ucenicul său Petru atunci când acesta a încercat să-L abată de la drumul spre cruce, potrivit incidentului relatat în Matei 16.

De atunci încolo, Isus a început să spună ucenicilor Săi că El trebuie să meargă la Ierusalim, să pătimească mult din partea bătrânilor, din partea preoților celor mai de seamă și din partea cărturarilor; că are să fie omorât și că a treia zi are să învieze. Petru l-a luat deoparte și a început să-L mustre, zicând: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne! Să nu Ți se întâmple așa ceva!”

Dar Isus s-a întors și a zis lui Petru: „Înapoia Mea, Satano, tu ești o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor.”

Ofensa crucii

Calea de a evita ofensa adusă lui Dumnezeu se găsește în cruce, a subliniat Pavel în scrierile sale:

Fraților, dacă eu încă mai predic (aprobând) circumcizia, de ce mai sunt persecutat? Și dacă aș accepta-o (ca necesară), atunci ofensa pe care o produce crucea, ar fi eliminată. (Galateni 5:11) Trad BVA

Cuvântul grecesc utilizat pentru a descrie o ofensă în acest context este „skandalon”, din care provine termenul englezesc „scandal”. Dar de ce este crucea generează asemenea reacții, de parcă ar fi o infracțiune? În plan fizic, crucea reprezintă un loc de suferință extremă, fiind asociată cu execuții publice brutale.

John MacArthur a subliniat că răstignirea era un mijloc de execuție extrem de umilitor pentru persoanele cele mai marginalizate din societate. Potrivit politicilor Imperiului Roman, această formă de execuție se aplica celor cu desăvârșire vrednici de disprețuit. În acest motiv romanii aplicau această pedeapsă exclusiv celor considerați inferiori – cei mai de jos dintre cei de jos.

Soldații își începeau misiunea prin a biciui victimele, forțându-le apoi să transporte grinzile transversale, instrumentele care le aduceau moartea, până la locul răstignirii. Semnele lăsate pe gâturile condamnaților mărturiseau crimele săvârșite, iar trupurile lor erau complet dezgolite. După aceea,

călăii îi legau sau erau pironiți de barele transversale, iar condamnații erau ridicați pe un stâlp vertical, suspendați într-o agonie prelungită. Călăii puteau opta să le grăbească moartea, zdrobindu-le picioarele, ceea ce le îngreuna considerabil respirația. În absența unei astfel de intervenții, agonia putea dura zile întregi. Umiliința supremă consta în a lăsa cadavrul atârnat să fie devorat de necrofagi. Cei care asistau la execuții priveau pe cei răstigniți cu un dispreț profund. Era o imagine obscenă. Societatea educată a vremii evita cu desăvârșire să discute despre răstignire. De altfel, Cicero, un cunoscut scriitor roman, a afirmat: „Însuși acest cuvânt 'cruce' ar trebui să fie exclus nu doar din viața unui cetățean roman, ci și din gândurile, ochii și urechile sale.”

Cu toate acestea, atunci când Pavel a intrat în Imperiul Roman, cea mai mare dorință a lui era să vorbească despre un singur concept esențial. La crucea de la Calvar, Dumnezeu a realizat o minune: Fiul Său a luat asupra Sa păcatele întregii umanități și pedeapsa ce ne era destinată, astfel încât noi să putem primi neprihănirea divină în El. Isaia a anticipat această revelare prin cuvintele sale profetice:

Noi rățaceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor. (Isaia 53:6)

Pavel a scris la 2 Corinthians 5: ***Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.*** (2 Corinteni 5:21)

La cruce s-a desfășurat un schimb divin profund: Domnul Isus, care nu a cunoscut păcatul, a acceptat să moară pentru noi, purtând povara întregii

umanității. Cei care aleg să se întoarcă la El cu inimi pline de pocăință și credință primesc iertarea păcatelor și darul neprihănirii divine.

Dacă zicem că avem părtășie cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul. Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățeste de orice păcat. Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățască de orice nelegiuire. (1 Ioan 1:6-9)

Nu are importanță dimensiunea păcatelor noastre, fie ele mari sau mici. ***„Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățască de orice nelegiuire”***

Astfel, dintr-o perspectivă spirituală, crucea lui Isus Hristos ne convinge de realitatea păcatului, a neprihănirii și a judecății divine. Ne arată că, în fața lui Dumnezeu, suntem păcătoși, iar toate virtuțile noastre și faptele noastre bune nu sunt decât niște zdrențe murdare în ochii Săi (Isaia 64.6). Ne aflăm, prin natura noastră, sub greutatea judecății divine. Singura cale de a fi eliberați din această stare este prin intermediul crucii.

Revenind la Epistola către Galateni, rămâne o întrebare esențială: de ce Pavel afirmă că „ofensa crucii” a încetat în contextul discuției despre tăierea împrejur? În context se referă la religia iudaică, care impunea circumcizia conform Legii lui Moise. Legea, considerată o revelație divină, a fost dată de Dumnezeu lui Israel în timpul

ieșirii din Egipt și conține porunci menite să îi protejeze pe oameni de rău și să îi îndrume pe calea cea bună. Totuși, problema esențială rămâne capacitatea oamenilor de a respecta aceste legi. Acest mesaj este prezent și în cartea lui Ieremia (31.31-34), fiind reiterat în Noul Testament, în Epistola către Evrei, capitolul 8.

„Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea”, zice Domnul: „Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor, și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele sau pe fratele său, zicând: ‘Cunoaște pe Domnul!’ Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare”, zice Domnul, „căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor.”

Căci ca o mustrare a zis Dumnezeu lui Israel: „Iată, vin zile”, zice Domnul, „când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou

Prin venirea Domnului Isus, Dumnezeu a stabilit un nou legământ, inițial cu Israel și poporul evreu, dar extins ulterior și la neamuri (ne-evrei). Acest legământ aduce promisiunea că Legea Sa va fi scrisă în inimile și mințile noastre, prin intermediul Duhului Sfânt, pe măsură ce ne aprofundăm cunoașterea lui Dumnezeu.

Isus a menționat acest nou legământ în momentul instituirii Cinei Domnului, un ritual la care sunt chemați să participe toți credincioșii autentici.

Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el, căci

acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor. (Matei 26:26-28)

Odată cu venirea lui Mesia Isus Hristos, Dumnezeu a extins legământul său, consacrat prin sacrificiul Său, la toate națiunile lumii. Intrarea în acest nou legământ se face prin pocăință și credință în Isus, recunoscând jertfa Sa de la cruce pentru păcatele noastre.

Această viziune poate fi considerată o adevărată ofensă pentru cei care cred că mântuirea se obține prin fapte. Mulți susțin că este necesar să facă acte de binefacere, să se roage, să frecventeze biserica și să contribuie la acțiuni caritabile.

Dacă propovăduiești mesajul faptelor bune și al religiei, vei fi în general acceptat în lume. Dacă spui că acestea nu îți aduc mântuirea, oamenii vor zice că e scandalos ce afirmi. Ei îți dau replica: „Vrei să spui că ești mai bun decât mine doar pentru că crezi în Isus? Ce îți dă dreptul să spui că faptele mele religioase nu sunt bune și că Dumnezeu nu mă va asculta?” Este o afirmație ofensatoare.

Cu toate acestea, în scripturile ebraice citim: **Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați. Și atunci El va fi un locaș sfânt, dar și o piatră de poticnire, o stâncă de păcătuire pentru cele două case ale lui Israel, un laț și o cursă pentru locuitorii Ierusalimului! Mulți se vor poticni, vor cădea și se vor sfărâma, vor da în laț și vor fi prinși.”** – (Isaia 8:13-15)

Există două direcții posibile. Pentru cei care îl acceptă pe Dumnezeu prin Cuvântul Său, El va deveni un sanctuar, un refugiu. În schimb, pentru cei care îl resping, El va fi o piatră de poticnire și

o ofensă. Fiecare dintre noi se află într-una dintre aceste ipostaze, iar modul în care răspundem chemării divine ne va determina destinul.

Acest verset este repetat în Noul Testament: ***Căci este scris în Scriptură: „Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.” Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, „Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului” și „o piatră de poticnire și o stâncă de cădere”. Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduiți. Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată;*** (1 Petru 2:6-9)

Imaginea pietrei aruncate de zidari, care devine piatra din capul unghiului, este inspirată din Psalmul 118 și simbolizează o profeție mesianică ce subliniază faptul că Isus, deși a fost respins de oameni, este înălțat de Dumnezeu. Cei care îl primesc pe Isus devin parte dintr-un popor special al lui Dumnezeu, dedicat preamării Celui care ne-a scos din întuneric și ne-a adus în lumină.

Pentru credincioși, crucea nu reprezintă o ofensă, ci este îmbrățișată ca fiind calea către viața veșnică în Împărăția lui Dumnezeu. În contrast, cei care resping acest mesaj se simt ofențați de cruce, dar vor purta ei înșiși povara păcatelor lor și vor fi nevoiți să răspundă în fața lui Dumnezeu în ziua judecării. Isus a spus: „Ferice de acela pentru care

Eu nu voi fi un prilej de poticnire (*ofensă-trad BVA*)” (Matei 11:6).

Este cu mult mai bine să nu te poticnești în mesajul crucii și să te întorci la Domnul cu pocăință și credință, decât să ajungi în pierzanie din cauza păcatelor tale, fără a te căi și fără a crede în Evanghelie.

Isus a încheiat pilda grâului și a neghinei cu aceste cuvinte: ***Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.*** (Matei 13:40-42)

Mesajul Evangheliei reprezintă unica speranță pentru umanitate, mai ales în contextul semnelor care indică apropierea sfârșitului zilelor. Este esențial să ne împăcăm cu Dumnezeu acum, deoarece Isus va reveni în curând pentru a judeca lumea cu dreptate și a pune capăt acestui sistem mondial corupt. În acest sens, spunem împreună cu apostolul Pavel:

CĂCI MIE NU MI-E RUȘINE DE EVANGHELIA LUI HRISTOS, FIINDCĂ EA ESTE PUTEREA LUI DUMNEZEU PENTRU MÂNTUIREA FIECĂRUIA CARE CREDE: ÎNTÂIA IUDEULUI, APOI A GRECULUI; DEOARECE ÎN EA ESTE DESCOPERITĂ O NEPRIHĂNIRE PE CARE O DĂ DUMNEZEU PRIN CREDINȚĂ ȘI CARE DUCE LA CREDINȚĂ, DUPĂ CUM ESTE SCRIS: „CEL NEPRIHĂNIT VA TRĂI PRIN CREDINȚĂ.” (Romani 1:16-17)

SEMNELE VREMURILOR

Ce să faci cu Gaza?

La 6 februarie, președintele Donald Trump a avansat o propunere prin care Statele Unite să preia controlul asupra Fâșiei Gaza, cu intenția de a reloca populația palestiniană și de a transforma zona, considerată un „sit de demolare în acest moment”, într-un centru dezvoltat, asemănător unei „Riviere a Orientului Mijlociu”.

Prim-ministrul israelian Benjamin Netanyahu a reacționat pozitiv la această idee, numind-o „prima inovație din ultimii ani” și o „abordare nouă și corectă” care merită să fie analizată. Netanyahu a afirmat că acest plan ar putea duce la eliminarea definitivă a Hamas și ar asigura securitatea Israelului, sugerând relocarea temporară a populației civile din Gaza pentru a facilita reconstrucția și deradicalizarea acesteia.

Cu toate acestea, propunerea lui Trump a fost respinsă de către țările arabe, palestinienii și alte națiuni din întreaga lume, inclusiv Marea Britanie și Uniunea Europeană. Egiptul a prezentat un plan alternativ de reconstrucție a Fâșiei Gaza, estimat la 53 de miliarde de dolari, care ar duce la evitarea strămutării palestinienilor. Acest plan prevede conducerea temporară a regiunii de către un comitet de experți independenți și desfășurarea unor forțe internaționale de menținere a păcii, cu scopul de a supraveghea ajutoarele umanitare și de a gestiona afacerile interne ale Gaza sub auspiciile Autorității Palestiniene.

Problema este că aceste planuri sunt contestate fie de Israel, fie de

Hamas. Israelul nu vrea ca Autoritatea Palestiniană să gestioneze Gaza știind că ar însemna un pas înainte pentru crearea unui stat palestinian. Hamas cere retragerea completă a forțelor israeliene din Gaza și angajamentul de a nu mai intra în război împotriva Gaza.

Israelul consideră că Autoritatea Palestiniană împărtășește același obiectiv fundamental ca și Hamas: eliminarea statului evreu de pe harta lumii și înființarea unui stat palestinian care să se întindă „de la râu (Iordania) până la Marea Mediterană”. Organizația pentru Eliberarea Palestinei (OEP), aripa armată a Autorității Palestiniene, a militat de-a lungul timpului pentru înființarea unui stat sub controlul său pe orice teritoriu din care Israelul s-ar retrage, folosind aceste teritorii ca baze de atac împotriva statului evreu. Acest obiectiv a fost enunțat pentru prima dată în „Politica etapizată în 10 puncte” a OEP, formulată în 1974.

În contextul eliberării ostaticilor israelieni pe 22 februarie, Hamas a demonstrat un adevărat spectacol de forță, cu bărbați mascați, înarmați cu mitraliere, prezentând un banner cu mesajul „NOI SUNTEM POTOPUL – URMEAȘII RĂZBOIUL”. Termenul „potop” este un cod pentru o invazie. Moscheea Al Aqsa, situată pe Muntele Templului din Ierusalim, este locul asupra căruia musulmanii revendică suveranitate absolută. Aceștia susțin că

o invazie va conduce la îndepărtarea israelienilor din Ierusalim și din întreaga țară. „A doua zi războiul” arată faptul că Hamas se mândrește cu violențele comise în acea zi și își propune să continue lupta până când Israelul va fi învins.

Din aceste motive Israelului vrea să dezarmeze și să elimine Hamas ca entitate militară. Totodată, rămâne ideea că, indiferent de natura conflictului, „Ierusalimul este piatra de poticnire” din proorocia biblică (Zaharia 12.1-3). Potrivit acestei profeții, Ierusalimul va

deveni un punct focal al atenției globale în ultimele zile ale acestui veac, având potențialul de a declanșa un război final în istorie. Această situație ar putea facilita întoarcerea lui Mesia, care va stabili Împărăția Sa mesianică într-un Ierusalim și un Templu restaurate. Detalii suplimentare pot fi găsite în Zaharia capitolele 12-14.

Islamofobie

Vicepremierul Angela Rayner anunță înființarea unui consiliu destinat elaborării unei definiții oficiale pentru „islamofobie”, cu scopul de a implementa o nouă legislație în acest domeniu. Dominic Grieve, propus pentru conducerea consiliului, a apreciat definiția islamofobiei formulată de Grupul Parlamentar al Tuturor Partidelor. El subliniază că, deși islamul este o religie, islamofobia este „înrădăcinată în rasism și reprezintă o formă de rasism care vizează musulmanitatea sau percepția acesteia”. Totuși, includerea termenului „percepută” în definiție ridică semne de întrebare, făcând-o vagă și deschisă pentru interpretări. Astfel, un musulman ar putea considera că orice critică referitoare la comportamentul sau credințele musulmane este o formă de islamofobie.

CitizenGo.org a lansat o petiție în care solicită protejarea libertății de exprimare (a se vedea <https://citizengo.org/>), în contextul proiectului viceprim-

ministrului de a introduce o definiție oficială a islamofobiei. Această inițiativă ar putea conduce la adoptarea unei legi de facto a blasfemiei, care riscă să penalizeze credincioșii pentru exprimarea convingerilor lor, să cenzureze jurnaliștii și să interzică criticile fundamentate. Conform criticilor, definiția propusă ar oferi extremiștilor un pretext pentru a reduce la tăcere vocile opozante și a suprima adevărul.

Aceasta ar putea genera o cultură a fricii, în care autoritățile ar evita să intervină împotriva ideologiilor radicale, iar cei care discută deschis despre influența islamului extremist în societate ar putea fi etichetați drept infractori.

În Imperiul Otoman, nemusulmanii (evreii și creștinii), erau obligați să trăiască conform „Legii Dhimmei”, care le conferea un statut inferior, de mână a doua, fiind considerați „oameni protejați” sau Dhimmis, sub autoritatea musulmanilor. Printre reglementările din Damasc, datând din secolul al XIX-lea, se regăsea o interdicție clară: „Un

Dhimmi nu avea voie să critice Coranul sau să susțină că acesta a fost modificat; nu putea exprima opinii negative despre Profet sau despre Islam și nu avea dreptul să încerce să convertească un musulman”.

Dezbaterile referitoare la originile Islamului și la autenticitatea Coranului și Hadith-ului sunt adesea considerate tabu, în special în rândul celor care se identifică drept "dhimmi", care contestă statutul lui Mahomed ca profet. Recent, cercetări aprofundate au pus sub semnul întrebării momentul și circumstanțele în care a fost redactat Coranul, precum și fidelitatea relatărilor despre viața lui Mahomed din Sira. Pentru o analiză critică detaliată a pretențiilor islamului, vezi Pfander Films la <https://www.pfander.uk>. De asemenea, un rezumat concis al acestor argumente este disponibil în broșura noastră „Biblia sau Coranul - Care este Cuvântul lui Dumnezeu?”

Legile din Damasc stabilesc că un dhimmi nu are voie să convertească un musulman la o altă religie. Pe de altă parte, Isus a poruncit ucenicilor Săi să răspândească Evanghelia în întreaga lume. În lumina acestor două perspective, se pune întrebarea dacă legile care pot fi percepute ca islamofobe ar putea restricționa misiunea de evanghelizare?

În ciuda acestor restricții, liderii comunității creștine observă o renaștere a credinței creștine în Orientul Mijlociu, cu peste un milion de iranieni care aleg să părăsească islamul în favoarea creștinismului. Todd Nettleton de la The Voice of the Martyrs a declarat pentru CBN News că mulți iranieni, sub presiunea regimului extremist islamic al ayatollahilor de mai bine de 40 de ani, se simt dezamăgiți de islam.

Potrivit declarațiilor lui Nettleton, Iranul se confruntă cu grave probleme sociale și economice, având una dintre cele mai ridicate rate de dependență de droguri la nivel global, o corupție endemică și peste jumătate din populație trăind sub limita sărăciei. În acest context, el subliniază că poporul iranian începe să conteste efectele regimului islamic de-a lungul ultimelor patru decenii, exprimându-și dorința de a explora alternative viabile.

Biserica din Iran s-a văzut nevoită să se ascundă, în condițiile în care guvernul continuă să reprime brutal manifestările de închinare creștină. Cu toate acestea, Nettleton a subliniat că peste un milion de musulmani iranieni au îmbrățișat credința în Hristos. Don Shenk, directorul executiv al The Tide Ministry, a declarat pentru CBN News că situația din Iran reflectă o tendință mai amplă în lumea islamică. „Primim mesaje de la ascultători care ne spun că deabia acum înțeleg că Dumnezeu îi iubește, în timp ce anterior credeau că divinitatea dorește să-i pedepsească. Aceasta sugerează existența unei treziri spirituale care se desfășoară în întreaga comunitate musulmană, nu doar în Iran”, a adăugat Shenk.

În Marea Britanie, islamul beneficiază de o recunoaștere semnificativă, chiar mai mare decât creștinismul. Anul acesta, Ramadanul este sărbătorit ca o parte majoră a vieții religioase a Regatului Unit, cu afișe pe care scrie "Ramadan fericit" și "Încredere în Allah" în locurile publice din orașele noastre.

Iftarurile, mesele tradiționale care marchează întreruperea postului, au avut loc în locații emblematice precum Capela St George din Windsor, sub patronajul regelui Charles, și Westminster Hall,

invitat de liderul Partidului Laburist, Keir Starmer. Aceste evenimente, desfășurate în instituții cu o istorie profund legată de moștenirea creștină a țării, sunt percepute ca o oportunitate de a promova armonia interreligioasă și de a reuni oameni din diverse culturi și credințe, susținute de Biserica oficială, Monarhie și Parlament.

Pentru comunitatea musulmană, această expresie poate fi interpretată ca o reafirmare a islamului în fața creștinismului în contextul influenței din Marea Britanie. Atunci când musulmanii rostesc „Allah hu Akhbar”, mesajul transmis nu este doar că Dumnezeu este mare, ci că Allah este superior, sugerând astfel că Allah depășește Dumnezeul tău, Coranul este considerat mai important decât Biblia, iar profetul Mohamed este văzut ca un personaj mai important decât Isus.

Robert Spencer, expert în islam, a afirmat că participarea creștinilor la iftars – mesele de după postul Ramadanului – contribuie la celebrarea unui imperativ de cucerire și subjugare. Potrivit lui Spencer, iftarul depășește simpla masă, reprezentând o întrerupere a postului zilnic pe parcursul lunii Ramadan, o perioadă dedicată întăririi practicilor islamice și îmbunătățirii comportamentului moral. El subliniază că, în viziunea islamică, jihadul reprezintă cea mai importantă acțiune, care se manifestă adesea prin război împotriva

celor care nu sunt musulmani. Spencer citează un hadith în care un musulman întreabă pe Muhammad despre o faptă egală cu jihadul în ceea ce privește recompensele, iar răspunsul profetului este că nu există o astfel de faptă. „Instruiți-mă cu privire la o astfel de faptă care este egală cu Jihadul (ca răsplată)”. Mahomed a răspuns: *Nu găsesc o astfel de faptă* (Bukhari 4.52.44)."

Din perspectiva radicalilor islamici, acest fenomen reprezintă un nou stadiu al supunerii societății occidentale la cerințele lor. Aceștia nutresc speranța că, într-o bună zi, vor reuși să convertească toți nemusulmanii, inclusiv evreii și creștinii, în cetățeni dhimmi, care ar avea interdicția de a-i critica sau de a-i îndemna să adopte credința în Isus Hristos.

Recent, am primit un raport alarmant despre un masacru în care au fost uciși peste 1.200 de creștini în Siria, în contextul în care un regim islamist a preluat controlul. „Biserici au fost incendiate, familii au fost distruse, iar comunități întregi au fost dispersate sau anihilate. Și totuși, în fața acestei devastări, ne ținem strâns de nădejdea noastră care este în Hristos. Am văzut imagini prea șocante pentru a fi difuzate – creștini executați pe străzi, forțați să se târască pe mâini și genunchi ca animalele. Bisericile au fost profanate, crucile distruse, preoții uciși și familiile îngrozite alungate din casele lor. Acesta nu este altceva decât genocid”.

Marea secetă: Cum o planetă însetată mășăluiește spre foamete

Știați că mai mult de trei sferturi din terenurile de pe planeta noastră devin tot mai aride? Pădurile din întreaga lume sunt devastate, vegetația se estompează, iar solul care odată era plin de viață se degradează treptat. În același timp, guvernele fac experimente cu vremea și desfășoară diverse proiecte secrete de geoinginerie.

Ca urmare, ne confruntăm cu o criză fără precedent. Aproape jumătate din populația Africii trăiește pe terenuri uscate, afectate de secetă. Foametea devine o realitate din ce în ce mai acută, iar semnalele îngrijorătoare nu se limitează doar la Africa. Europa, Brazilia și partea de vest a Statelor Unite se confruntă, de asemenea, cu o uscare alarmantă a solului. Dacă aceste tendințe persistă, riscul unei foamete globale devine din ce în ce mai iminent.

Un raport recent al Convenției ONU pentru combaterea deșertificării (UNCCD) scoate în evidență o problemă alarmantă: 77,6% din suprafața terestră a planetei este acum mai uscată decât era acum trei decenii. Zonele aride se extind pe o suprafață mai mare decât India, acoperind 40,6% din terenul global. Studiul avertizează că, dacă această tendință va continua, până la sfârșitul secolului, aproximativ cinci miliarde de oameni ar putea trăi în teritorii afectate de ariditate, ceea ce ar duce la epuizarea solurilor, diminuarea resurselor de apă și prăbușirea ecosistemelor esențiale. Uscarea pământului generează o serie de consecințe devastatoare, inclusiv pierderi economice, migrarea forțată

a populației, creșterea mortalității din cauza furtunilor de praf, intensificarea incendiilor de vegetație, eroziunea terenurilor, degradarea vegetației și salinizarea apei și solului.

Ibrahim Thiaw, secretarul executiv al UNCCD, a subliniat recent importanța documentării crizei climatice cu o precizie științifică, evidențiind o amenințare existențială pentru miliarde de oameni la nivel global. „Odată ce clima unei regiuni devine mai uscată, capacitatea de a reveni la condițiile anterioare este serios afectată. Regiunile care suferă de secetă severă nu se vor mai întoarce la starea anterioară, iar această schimbare redefiniște existența pe Pământ”, a declarat el. Potrivit experților, până la sfârșitul secolului, aproximativ 5 miliarde de persoane ar putea trăi în zone aride, dar perspectivele de a ajunge la acest scenariu rămân alarmant de incerte.

Metodologia agricolă inefficientă contribuie la agravarea situației. În regiunile producătoare de cacao, precum nord-estul Braziliei, defrișările necesare pentru expansiunea agriculturii afectează grav ciclurile locale ale apei și conduc la degradarea solurilor. Lipsa vegetației care să stabilizeze solul duce la erodarea acestuia în timpul precipitațiilor sau prin vânt, îndepărtând nutrienții esențiali pentru creșterea plantelor. Aceste modificări generează un cerc vicios: solurile degradate captează o cantitate mai mică de apă, ceea ce crește scurgerile și reduce capacitatea terenului de a se reface.

Defrișarea, tăierea a milioane de copaci este un demers incredibil de

stupid. Această acțiune duce la uscarea solului și la pierderea unor resurse valoroase precum solul vegetal. Potrivit specialiștilor, „miliarde de oameni se confruntă cu un viitor amenințat de foamete, migrație forțată și stagnare economică”. Chiar și în cazul în care am reuși să gestionăm complet criza aridității, am continua să ne confruntăm cu provocări legate de foametea globală, cauzate de degradarea nutrienților din sol, dispariția polenizatorilor și contaminarea cu trilioane de particule de microplastic care saturează solul în care ne cultivăm hrana.

Pământul devine din ce în ce mai instabil, iar oamenii de știință aduc noi informații surprinzătoare despre miezul său interior. Recent, experții au confirmat că acesta și-a inversat rotația, iar acum au descoperit și modificări ale formei sale. Stratul cel mai profund al planetei noastre, constituit dintr-o minge solidă de metal fierbinte, este înconjurat de un miez exterior de metal lichid. De-a lungul decadelor, cercetătorii au suspectat că miezul solid s-a deformat treptat în timpul rotației. Acum, echipa de cercetare a identificat primele dovezi ale acestor transformări, ce au avut loc în ultimele două decenii, manifestându-se prin valuri de cutremure suficient de puternice pentru a ajunge până în centrul Pământului.

Echipa de cercetare a folosit aceleași date despre cutremur pentru un studiu din 2024 pentru a rezolva o dezbatere de lungă durată cu privire la rotația miezului interior. Ei au constatat că miezul interior s-a rotit cândva mai

rapid decât Pământul însuși. Totuși, din anul 2010, rotația nucleului interior solid a început să încetinească, iar în prezent, se învâрте în direcția opusă față de restul planetei.

Ar trebui să ne îngrijorăm că miezul Pământului a încetinit dramatic și acum se rotește înapoi? Nimeni nu știe cu adevărat. Cu toate acestea, observăm o serie de activități seismice neobișnuite care ar putea indica schimbări importante în interiorul planetei noastre.

California și Nevada au fost afectate de peste 900 de cutremure în decurs de o săptămână în luna ianuarie, generând îngrijorări legate de un posibil incident seismic major pe falia San Andreas. Specialiștii avertizează că, în cazul în care falia San Andreas s-ar rupe brusc, ar putea provoca un cutremur atât de puternic încât solul din vestul faliei să coboare brusc cu câțiva metri. Dat fiind că o mare parte din sudul Californiei se află la altitudini ușor superioare nivelului mării, acest scenariu ar facilita inundarea cu ape din Oceanul Pacific.

Trăim într-adevăr vremuri apocaliptice și asta nu se va schimba, indiferent cât de mult încearcă unii oameni să ignore faptele.

Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție, împotriva altei împărății și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.

(Matei 24:7-8)

Michael Snyder - Prophecy News Watch.

Inteligența Artificială facilitează traducerea Bibliei

Deși în această revistă am evidențiat numeroase aspecte negative ale inteligenței artificiale, Wycliffe Bible Translators raportează că aceasta accelerează traducerea Bibliei, asigurându-se astfel că mai multe persoane ca niciodată au acces la Cuvântul lui Dumnezeu în limba lor maternă.

Ceea ce odată dura zeci de ani pentru a fi realizat, acum se întâmplă în doar câțiva ani, chiar luni, datorită instrumentelor bazate pe inteligența artificială care eficientizează procesul de traducere. Această progresie rapidă nu este doar o realizare tehnologică, ci și o împlinire profundă a profeției biblice care spune că evanghelia va ajunge la toate națiunile înainte de întoarcerea lui Hristos.

Wycliffe Bible Translators, o organizație de pionierat în domeniul traducerii biblice, a anunțat progrese importante în eforturile de a traduce Biblia în toate limbile lumii. În prezent, doar 888 de limbi rămân fără acces

la Scriptură, o reducere semnificativă față de cele 3.000 de limbi identificate în 1999. Acest avans remarcabil se datorează, în mare parte, colaborării cu bisericele locale și utilizării inovatoare a inteligenței artificiale.

Unul dintre cele mai inovatoare instrumente de inteligență artificială poate traduce Vechiul Testament în doar câteva zile dacă este deja tradus un Nou Testament în limba respectivă. În plus, un alt program bazat pe AI facilitează crearea de forme scrise pentru limbi care nu au avut anterior o formă scrisă, oferind astfel posibilitatea traducerii Bibliei în regiuni în care scripturile nu au fost niciodată prezente.

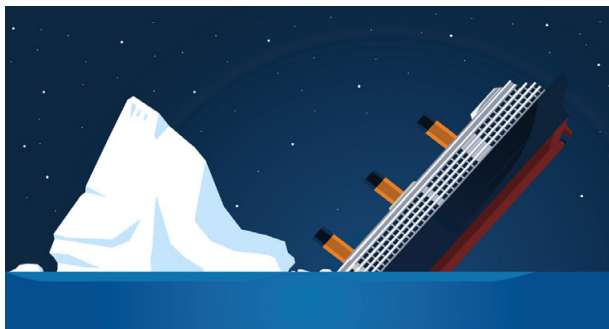
John Chesnut, președintele Wycliffe Bible Translators, subliniază că "Dumnezeu folosește inteligența artificială pentru gloria Sa" și că această tehnologie ar putea contribui la îndeplinirea Marii Trimeri mai repede decât și-ar fi imaginat cineva.

Cuvânt de încheiere

Am citat din cartea lui David Wilkerson : 'America's Last Call' "Într-un articol dintr-un ziar newyorkez, a fost prezentat un desen care înfățișa Titanicul părăsind portul, fiind simbolic denumit „Economia SUA”. Subtitlul, cu o notă de ironie, afirma: „Nici măcar Dumnezeu nu poate să scufunde această navă!” Cu toate acestea, Titanicul s-a scufundat chiar la prima sa călătorie, luând cu sine

aproximativ 1.500 de pasageri și membri ai echipajului, într-unul dintre cele mai mari dezaastre maritime din istorie.

Într-o scenă a filmului Titanic, echipajul observă icebergul din față și realizează că se îndreaptă spre el. Cu toate că încearcă să inverseze motoarele și să schimbe direcția, era deja prea târziu pentru a evita coliziunea. Odată ce nava lovește icebergul, apa

cei care se întorc la Domnul au un viitor și o nădejde. Isus se întoarce pentru a salva pe toți cei care își pun încrederea în El acum. Pentru a fi pregătit pentru acest eveniment (sau pentru momentul morții tale), **trebuie să te pocăiești și să crezi în Evanghelie: că Isus Hristos a murit pentru păcatele noastre și a înviat din morți.**

pătrunde rapid în interior, iar căpitanul pronunță inevitabilul: „Această navă se va scufunda.” Pasagerii nu au altceva de făcut decât să încerce să se salveze, îndreptându-se spre bărcile de salvare. Astfel, afirmația că nici măcar Dumnezeu nu putea să scufunde această navă s-a dovedit a fi fatală, iar Titanic-ul s-a scufundat la mai puțin de trei ore după impact.”

Astăzi, întregul sistem mondial este ca acel vas sortit pieirii, arogant și încrezător în bogățiile sale, dar îndreptându-se spre dezastru, incapabil să schimbe direcția. Mai devreme sau mai târziu, va lovi icebergul judecății lui Dumnezeu și nu va exista nicio scăpare pentru cei care rămân la bord. Nava se va scufunda și ei vor muri înecați. Dumnezeu, în mila Sa, ne avertizează cu privire la judecata viitoare și ne oferă o cale de scăpare. Există o barcă de salvare care ne va duce în siguranță în împărăția veșnică a lui Dumnezeu, dacă ascultăm îndemnul Său acum, ne pocăim de păcatele noastre și credem în Evanghelie: că Isus Mesia a murit pentru păcatele noastre, a fost îngropat și a înviat din morți. În pofida pesimismului general,

Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți” (Faptele apostolilor 17:30-31)

Pentru a atinge acest obiectiv, este esențial să te întorci la Dumnezeu, cerându-L sprijin în procesul tău de pocăință și credință în Isus Hristos Mesia care a murit, a fost îngropat și a înviat. Prin rugăciune, poți să-ți deschizi inima să-l primești ca Domn și Mântuitor prin puterea Duhul Sfânt care să te călăuzească în viață.

Pe verso vei găsi o rugăciune prin care poți să-L chemi pe Isus în viața ta. Dacă ai nevoie de sprijin în această călătorie, nu ezita să ne contactezi. Suntem aici să te ajutăm și îți putem oferi o Biblie, în cazul în care nu ai una.

CONCLUZIE

Știrile din această revistă arată cum profețiile biblice pentru zilele din urmă se împlinesc în zilele noastre și cât este de apropiată revenirea Domnului Isus Hristos. În lumina acestor realități, cel mai important lucru care trebuie să-l facem este să chemăm numele Domnului, să fim mântuiți, pentru ca să fim pregătiți de întâlnirea cu El.

Doamne, Tată din Ceruri,

Recunosc că sunt un păcătos și am nevoie de iertarea Ta. Cred că Isus este Mesia, a murit în locul meu, și-a dat sângele pe cruce ca plată pentru păcatele mele și a înviat din morți ca să pot primi viață veșnică. Chiar acum vreau să las păcatul și să-L aleg pe Mesia Isus ca Domnul și Mântuitorul meu. De acum vreau să-Ți dedic toată viața mea și te rog să-mi dai Duhul Sfânt care să mă umple cu prezența Lui, să-mi conducă viața și să mă ajute să fie după voia Ta.

Mulțumesc, Tată, că mă iubești.

Te rog în numele Domnului Isus. Amin!

Revista Lumina Ultimelor Zile apare în limbile engleză, franceză, română, ebraică, spaniolă, germană, malayalam, slovenă, rusă. Publicistul și scriitorul Tony Pearce este un cărturar respectat, absolvent al Universității Cambridge, scriitor și pastor evanghelic în Londra. În tinerețe a lucrat cu Richard Wurmbrand printre intelectualii englezi de stânga în demascarea comunismului, arătându-le că adevărata libertate vine numai în urma deciziei de a-L primi pe Domnul Isus ca domn și mântuitor personal. În Biserica în care slujește se regăsesc împreună evrei și musulmani care au devenit creștini.

Tony Pearce a scris cărțile The Omega Code, The Messiah Factor, The House Built on the Sand, 10 Signs of the Last Days, Countdown to Calamity.

În articolele din LUZ sunt analizate evenimentele contemporane în lumina profețiilor biblice. Tot ceea ce se întâmplă acum în istorie a fost proorocit cu mii de ani în urmă.

Blog: Lumina ultimelor zile

<http://luminaultimelorzile>.

Website: <http://www.lightforthelastdays>.

co.uk © 2025, Light for the Last Days